

Dosarul nr. 2ra-1613/18

prima instanță: Judecătoria Cahul, sediul central (I. Gorlenco)

instanța de apel: Curtea de Apel Cahul (E. Dvurecenshii, N. Veleva, V. Movilă,)

DECIZIE

14 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Ala Cobăneanu
Nicolae Craiu
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinând recursul declarat de Agenția „Moldsilva”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Agenția „Moldsilva” împotriva Societății cu răspundere limitată „Vas International Plus” cu privire la rezilierea contractului de arendă a fondului forestier și constatarea nulității acordului adițional, repararea prejudiciului material, evacuarea obiectelor construite pe terenul fondului forestier și restabilirea fondului forestier ocupat de construcții,

împotriva deciziei din 16 februarie 2018 a Curții de Apel Cahul, prin care a fost respins apelul declarat de Agenția „Moldsilva” și a fost menținută hotărârea din 11 aprilie 2017 a Judecătoriei Cahul, sediul central,

c o n s t a t ă:

La data de 09 septembrie 2016 Agenția „Moldsilva” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Vas International Plus” prin care a solicitat rezilierea contractului de arendă a fondului forestier nr. 290 din 05 noiembrie 2010, repararea prejudiciului material în sumă de 540 000 de lei, cauzat fondului forestier în procesul de amenajare a sectorului din fondul forestier arendat, evacuarea obiectelor construite pe terenul fondului forestier și restabilirea fondului forestier ocupat de construcții.

La data de 30 ianuarie 2017 Agenția „Moldsilva” a depus cererile de concretizare a acțiunii și de majorare a cuantumului pretențiilor, prin care a solicitat: obligarea SRL „Vas International Plus” să demoleze/demonteze și să evacueze din cont propriu obiectele construite pe terenul fondului forestier atribuit în folosință în scopuri de recreere, restabilirea fondului forestier atribuit în folosință în scopuri de recreere, constatarea nulității acordului adițional nr.1/290-10 din 29 iulie 2015 la contractul de arendă nr.290 din 05 noiembrie 2010.

În motivarea acțiunii reclamantului a indicat că prin contractul nr.290 din 05 noiembrie 2010 de arendă a terenului din fondul forestier în scop de recreere, încheiat cu SRL „Vas International Plus”, ultimului i s-a transmis în arendă terenul forestier cu suprafața de 18,5 ha în parcela 42, subparcele M, Ocolul silvic Slobozia al ÎS „Întreprinderea pentru silvicultură Silva-Sud Cahul”.

La data de 20 noiembrie 2015 reprezentanții ÎS „Întreprinderea pentru silvicultură Silva-Sud Cahul” au efectuat controlul îndeplinirii de către pârât a condițiilor contractului de arendă și prin procesul-verbal nr.50 din 20.11.2015 cu privire la contravenția silvică, au stabilit folosirea neautorizată a terenurilor din fondul forestier de către SRL „Vas International Plus” prin construirea cântarului, debarcaderului, parcării pavată cu piatră pentru camioane și alte obiecte pe o suprafață totală de 1,0 ha, fiind cauzat fondului forestier prejudiciu în mărime de 540 000 de lei.

La data de 16 martie 2016 Agenția „Moldsilva” prin scrisoare a solicitat de la pârât achitarea până la data de 25 martie 2016 a prejudiciului în mărime de 540 000 de lei, cauzat fondului forestier în procesul de amenajare a sectorului din fondul forestier arendat și a informat despre intenția de a rezilia contractul de arendă nr.209 din 05 noiembrie 2010 prin intermediul instanței de judecată.

Conform pct. 22 din contract, pârâtul urma să răspundă la înștiințare în termen de 10 zile, însă nu a întreprins acțiuni de soluționare pe cale extrajudiciară a litigiului.

Pct.33 al Regulamentului privind arenda fondului forestier în scopuri de gospodărie cinegetică și/sau de recreere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.187 din 20 februarie 2008, prevede că obiectele construite de arendaș pe terenurile din fondul forestier atribuite în folosință în scopuri de recreere, la expirarea termenului de arendă, respectiv, încetarea relațiilor contractuale, sunt demontate și supuse evacuării din contul arendașului.

La data de 29 iulie 2015 între Agenția „Moldsilva” și SRL „Vas International Plus” a fost încheiat acordul adițional nr.1/290-10 la contractul de arendă nr.290 din 05 noiembrie 2010, prin care a fost modificat obiectul contractului de arendă și anume scopul arendeii a fost completat: „în scop de recreere și acordarea serviciilor de depozitare, prelucrare, încărcare-descărcare pentru diverse produse forestiere, agricole și altele, precum și amenajarea unui debarcader și a unei platforme”.

Pct.45 al Regulamentului privind arenda fondului forestier în scopuri de gospodărie cinegetică și/sau de recreere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.187 din 20.02.2008, prevede că arendașul are dreptul să construiască, în modul stabilit și în conformitate cu legislația în vigoare, cu aprobarea arendașului și în baza unui aviz pozitiv eliberat de organul central de mediu al administrației publice, obiecte de importanță socială și de gospodărire (chioșcuri, pavilioane, terenuri sportive și pentru odihnă, rețele amenajate de drumuri și poteci, forme mici arhitecturale etc.), încăperi legate de folosirea terenului forestier, să instaleze garduri și alte construcții pentru limitarea accesului, precum și pentru asigurarea securității vizitatorilor în terenurile arendate.

În opinia reclamantului, modificarea obiectului contractului de arendă prin completarea acestuia și stabilirea obiectului contractului „acordarea serviciilor de

depozitare, prelucrare, încărcare-descărcare pentru diverse produse forestiere, agricole și altele, precum și amenajarea unui debarcader și a unei platforme” contravine normelor imperative ale Regulamentului menționat. Aceleași norme imperative au fost stipulate și în contractul de arendă nr.290 din 05.11.2010.

Prin încheierile din 11 noiembrie 2016 și 20 ianuarie 2017 ale Judecătorei Cahul, sediul central au fost atrași în proces în calitate de intervenienți accesorii Inspectoratul Ecologic de Stat și ÎS „Întreprinderea pentru silvicultură Silva-Sud Cahul”.

Prin hotărârea din 11 aprilie 2017 a Judecătorei Cahul, sediul central, a fost respinsă acțiunea privind rezilierea contractului de arendă a fondului forestier în scop de recreere, repararea prejudiciului cauzat fondului forestier, obligarea pârâtului să evacueze din cont propriu obiectele construite pe terenul forestier ocupat de construcții.

Prin hotărârea suplimentară din 25 mai 2017 a Judecătorei Cahul, sediul central, a fost respinsă pretenția cu privire la constatarea nulității acordului adițional la contractul de arendă.

La 26 aprilie 2017 Agenția „Moldsilva” a declarat apel împotriva hotărârii din 11 aprilie 2017 a Judecătorei Cahul, sediul central, prin care a solicitat casarea integrală a acesteia și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 16 februarie 2018 a Curții de Apel Cahul a fost respins apelul declarat de Agenția „Moldsilva” și a fost menținută hotărârea din 11 aprilie 2017 a Judecătorei Cahul, sediul central.

La 10 mai 2018 Agenția „Moldsilva” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea acesteia și a hotărârilor primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele pricinii, concluziile instanțelor fiind în contradicție cu circumstanțele pricinii.

A menționat că nu sunt de acord cu constatarea instanței de apel precum că nu există temei legal de a obliga SRL „Vas Internațional Plus” să restituie prejudiciul material, deoarece lipsește una din condițiile pentru angajarea răspunderii civile, existența fapte ilicite, așa cum procesul contravențional intentat în privința SRL „Vas Internațional Plus” a fost încetat din motivul lipsei faptului contravenției prevăzute la art. 134 Codul contravențional.

Referitor la constatarea instanței precum că procesul verbal nr. 50 din 20 noiembrie 2015 a fost anulat conform hotărârii Inspecției Ecologice Cahul din 21 martie 2016 din motivul lipsei contravenției, recurentul a comunicat următoarele.

Prin emiterea hotărârii Inspecției Ecologice Cahul din 21 martie 2016 a fost dispusă încetarea procesului contravențional din motivul lipsei faptei contravenționale, respectiv intimatul nu a fost atras la răspundere contravențională.

A accentuat recurentul că faptul încetării procesului contravențional în modul expus mai sus, nu presupune declararea nulă a procesului -verbal de constatare a contravenției nr. 50 din 20 noiembrie 2015. Astfel spus, procesul verbal prin care s-a constatat cauzarea prejudiciului fondului forestier în sumă de 540000 de lei nu a fost declarat nul. Chiar dacă Inspecția Ecologică Cahul a considerat că acțiunea prin

care SRL „Vas Internațional Plus” a cauzat prejudiciul de 540000 de lei nu constituie o faptă contravențională, această constatare nu presupune și faptul că Inspekția Ecologică Cahul s-a expus și asupra inexistenței prejudiciului în sumă de 540000 de lei declarând nul procesul -verbal de constare a acestuia.

A mai menționat faptul că acordarea serviciilor de depozitare, prelucrare, încărcare-descărcare pentru diverse produse forestiere, agricole și altele, precum și amenajarea unui debarcader și a unei platforme, nu au nimic în comun cu procesul de gestionare a fondului forestier și cu arendarea fondului forestier în scopul amenajării zonelor de recreere.

Însă, făcând abstracție de cele menționate, instanța de apel a constatat că în acțiunile SRL „Vas Internațional Plus” lipsesc activități care ar fi în contradicție cu prevederile contractului de arendă nr. 290 din 05 noiembrie 2010 și a legislației aferente.

A considerat recurentul că instanța de apel a interpretat eronat prevederile art. 18, 28, 30 din Codul silvic și prevederile Regulamentului privind arenda fondului forestier în scopuri de gospodărire cinegetică și/sau recreere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 187 din 20 februarie 2008. Mai mult, prevederile art. 18, 28, 30 din Codul silvic nu urmau a fi aplicate în cazul din speță.

Aferent cerinței de a constata nul acordul adițional nr. 1-290-10 din 29 iulie 2015 la contractul de arendă nr. 290 din 05 noiembrie 2010, din motiv că modificarea obiectului contractului de arendă prin completarea acestuia cu acordarea serviciilor de depozitare, prelucrare, încărcare-descărcare și a unei platforme contravine prevederilor pct. 1, 2, 45 ale Regulamentului privind atribuirea în folosință a terenurilor din fondul forestier în scopuri de gospodărire cinegetică și /sau de recreere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 187 din 20 februarie 2008, care sunt norme imperative, instanțele de judecată inferioare greșit au respins acest argument făcând trimitere la decizia Curții de Apel Cahul din 12 iulie 2016, care menționează că lucrările și instalarea obiectelor pe sectorul arendat au fost efectuate în strictă conformitate cu actele care admit efectuarea acestor lucrări și care au fost autorizate în modul prevăzut de lege.

Prin acordul adițional menționat a fost modificat doar obiectul contractului de arendă nr. 290 din 05 noiembrie 2010, mai exact scopul arendeii a fost completat „în scop de recreere și acordarea serviciilor de depozitare, prelucrare, încărcare-descărcare pentru diverse produse forestiere, agricole și altele precum și amenajarea unui debarcader și a unei platforme, drepturile și obligațiile părților au rămas aceleași.

A mai indicat că nu este de acord cu constatarea primei instanțe precum că la actele cauzei a fost anexat proiectul de execuție „Instalarea temporară a echipamentului de încărcare -descărcare a materialelor forestiere și agricole”, efectuat în baza expertizei Ecologice de Stat și coordonat cu Primăria s. Giurgiulești, r-nul Cahul și Centrul de Medicină Preventivă, deoarece aceasta nu prezumă faptul că conform pct. 1, 2, 45 din Regulamentul menționat, SRL „Vas Internațional Plus” avea dreptul să instaleze echipamentul în cauză pe sectorul arendat.

În circumstanțele enunțate, recurentul a constatat că circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei nu au fost constatate și elucidate pe deplin și concluziile primei instanțe, expuse în hotărâre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

A susținut recurentul că prima instanță prin hotărârea și hotărârea suplimentară pronunțate în speță a respins integral acțiunea. Faptul că Judecătoria Cahul a omis obligația de a-și motiva respingerea cerinței de constatare nulă a acordului adițional nr. 1-290-10 din 29 iulie 2015 la contractul de arendă nu poate avea ca consecință refuzul instanței de nivel superior de a se expune asupra legalității acestei hotărâri odată ce aceasta este consecventă hotărârii de bază și ulterior motivată printr-o hotărâre suplimentară.

La data de 20 august 2018, SRL „Vas Internațional Plus”, reprezentat de avocatul Serghei Costin, a depus referință prin care a solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Colegiul denotă că Curtea de Apel Cahul la data de 23 aprilie 2018 a expediat în adresa recurentului copia deciziei motivate. Prin urmare, recursul declarat la data de 10 mai 2018 se prezumă a fi depus în termen.

În conformitate cu art. 441 Cod de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 24 octombrie 2018 completul din 3 judecători a considerat recursul admisibil și a decis examinarea acestuia în fond de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile la soluționarea speței date, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va admite recursul declarat de Agenția „Moldsilva” și va casa decizia instanței de apel, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 118 alin. (3) Codul de procedură civilă, circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 240 alin. (1), (3) Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii. Instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

În conformitate cu art. 373 alin. (1),(2) Codul de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

În cadrul examinării cauzei s-a stabilit că Agenția „Moldsilva” a depus cerere de chemare în judecată (ulterior concretizată) împotriva SRL „Vas International Plus” prin care a solicitat rezilierea contractului de arendă a fondului forestier nr. 290 din 05 noiembrie 2010, repararea prejudiciului material în sumă de 540 000 de lei, cauzat fondului forestier în procesul de amenajare a sectorului din fondul forestier arendat, obligarea ultimului să demoleze/demonteze și să evacueze din cont propriu obiectele construite pe terenul fondului forestier atribuit în folosință în scopuri de recreere, restabilirea fondului forestier atribuit în folosință în scopuri de recreere, constatarea nulității acordului adițional nr.1/290-10 din 29 iulie 2015 la contractul de arendă nr.290 din 05 noiembrie 2010.

Judecând cauza în fond, prima instanță prin hotărârea din 11 aprilie 2017 a ajuns la concluzia respingerii acțiunii motivând că la 20 noiembrie 2015 ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Silva-Sud Cahul” a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție în privința SRL „Vas Internațional Plus” în temeiul art. 134 Cod contravențional, prin care a constatat încălcarea art. 34 lit. i) Codul silvic, privind folosirea neautorizată a terenurilor din fondul forestier prin construirea cântarului, debarcaderului, parcare de autocamioane cu piatră și alte obiecte pe o suprafață totală de 1 ha, fiind calculat prejudiciul cauzat fondului forestier în mărime de 540000 de lei.

La fel, a constatat prima instanță că la 21 martie 2016 Agenția Ecologică Cahul din cadrul Inspectoratului Ecologic de Stat, în temeiul art. 405 Codul contravențional, în urma examinării procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 50 din 20 noiembrie 2015, a emis hotărârea privind încetarea procesului contravențional din motivul lipsei faptului contravenției prevăzute la art. 134 Cod contravențional. Prin decizia din 12 iulie 2016 Curtea de Apel Cahul a constatat în acțiunile ” Vas Internațional Plus” lipsa elementelor contravenției prevăzute la art. 134 Cod contravențional, dat fiind că lucrările de construcție au fost executate de către SRL „Vas Internațional Plus” în baza avizului expertizei ecologice de stat nr. 05-5-5-5060/1254 și autorizației nr. 4 din 07 august 2015, eliberată de Primăria Giurgiulești. Decizia Curții de Apel Cahul din 12 iulie 2016 este irevocabilă și are puterea lucrului judecat.

Prin hotărârea suplimentară din 22 mai 2017, prima instanță a respins ca fiind neîntemeiată și pretenția cu privire la constatarea nulității acordului adițional nr. 1/290-10 la contractul de arendă din 29 iulie 2015, concluzionând că reclamantul nu a prezentat probe în sensul că modificarea obiectului contractului de arendă prin completarea menționată supra contravine prevederilor Regulamentului privind atribuirea în folosință a terenului din fondul forestier în scopuri de gospodărire, cinegetică și/sau recreere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 187 din 20 februarie 2008.

Referitor la obligarea SRL „Vas International Plus” să evacueze din cont propriu obiectele construite pe terenul fondului forestier atribuit și restabilirea fondului forestier ocupat de construcții, instanța de fond a specificat că această pretenție urmează a fi respinsă, deoarece este o pretenție subsecventă celei principale.

Instanța de apel fiind investită cu judecarea cauzei în ordine de apel a ajuns la concluzia temeiniciei soluției primei instanțe, menținând-o ca fiind întemeiată.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că instanțele ierarhic inferioare prapit au constatat netemeinicia acțiunii înaintate de Agenția „Moldsilva”, or, soluția instanțelor ierarhic inferioare este rezultatul interpretării greșite a normelor de drept în raport cu circumstanțele cauzei.

Materialele cauzei denotă faptul că la data de 05 noiembrie 2010 între Agenția „Moldsilva”, în calitate de arendator și SRL „Vas International Plus”, în calitate de arendaș a fost încheiat contractul de arendă a terenurilor din fondul forestier în scop de recreere nr. 290, în temeiul căruia, pct. 1, 2 Titlul I, Agenția „Moldsilva” a transmis în arendă terenul forestier cu suprafața de 18,5 ha în parcela 42 subparcela M, ocolul silvic Slobozia, ÎS „Întreprinderea pentru silvicultură Silva-Sud Cahul” pentru realizarea folosințelor silvice după cum urmează: în scop de recreere și alte activități neinterzise de legislația în vigoare, pe un termen de 49 ani, de la 05 noiembrie 2010 pînă la data de 04 noiembrie 2059. Capitolul II pct. 4 în contractul încheiat prevăd drepturile și obligațiunile arendașului și anume că arendașul are dreptul în ordinea stabilită și în conformitate cu legislația în vigoare, cu aprobarea arendatorului să construiască obiecte de importanță socială și de gospodărire (chioșcuri, pavilioane, terenuri sportive și pentru odihnă, amenajarea rețelei de

drumuri și poteci, crearea formelor mici arhitecturale etc), încăperi legate de folosirea terenului forestier, să instaleze garduri și alte construcții legate de limitarea accesului, precum și pentru asigurarea securității vizitatorilor în terenurile arendate (vol. I, f.d.6-10).

În baza Actului de predare-primire a terenurilor silvice atribuite în arendă în scop de recreere din 15 februarie 2011, ÎS „Întreprinderea pentru silvicultură Silva-Sud Cahul”, pe de o parte și SRL „Vas International Plus”, pe de altă parte, a fost transmisă parcela 42 subparcela M, cu suprafața de 18,5 ha, din ocolul silvic Slobozia (vol.I, f.d.13).

Ulterior, la data de 29 iulie 2015, între aceleași părți contractante Agenția „Moldsilva” și SRL „Vas International Plus” a fost încheiat acordul adițional nr. 1/290-10 la contractul de arendă nr. 290 din 05 noiembrie 2010, prin care a fost completat Capitolul I, Obiectul contractului de arendă și plata pentru arendă - scopul arendei „în scop de recreere și acordarea serviciilor de depozitare, prelucrare, încărcare-descărcare pentru diverse produse forestiere, agricole și altele, precum și amenajarea unui debarcader și a unei platforme” (vol.I, f.d.34).

Pct. 30 din Regulamentul privind arenda fondului forestier în scopuri de gospodărire cinegetică și/sau de recreere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 187 din 20 februarie 2008 prevede că acțiunile de recreere pe terenurile fondului forestier se permit pe sectoare special destinate amenajate cu parcări auto, terenuri sportive, rute și poteci turistice, forme mici arhitecturale și alte obiecte (care nu sunt capitale) construite de comun acord cu arendatorul, în modul stabilit de legislația în vigoare. Se interzice edificarea obiectelor capitale pe terenurile fondului forestier.

Conform pct. 33 din Regulamentul privind arenda fondului forestier în scopuri de gospodărire cinegetică și/sau de recreere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 187 din 20 februarie 2008, obiectele construite de arendași pe terenurile din fondul forestier atribuite în folosință în scopuri de recreere, la expirarea termenului de arendă, respectiv încetarea relațiilor contractuale, sunt demontate și supuse evacuării din contul arendașului.

Colegiul constată că, instanța de apel nu s-a expus la temeiul recurentului-apelant precum că acordarea serviciilor de depozitare, prelucrare, încărcare-descărcare pentru diverse produse forestiere, agricole și altele, precum și amenajarea unui debarcader și a unei platforme, nu au nimic în comun cu procesul de gestionare a fondului forestier și cu arenda fondului forestier în scopul amenajării zonelor de recreere și că contravin Regulamentului privind atribuirea în folosință a terenurilor din fondul forestier în scopuri de gospodărire cinegetică și/sau recreere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 187 din 20 februarie 2008.

Or, conform Regulamentului privind atribuirea în folosință a terenurilor din fondul forestier în scopuri de gospodărire cinegetică și/sau recreere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 187 din 20 februarie 2008, arenda terenurilor forestiere este gestionarea, în baza contractului de arendă, a terenurilor forestiere aflate în proprietate publică a statului în folosință pe o durată determinată, cu achitarea unei plăți stabilite de către arendator, iar noțiunea de recreere este acțiunea de a se odihni, a se însănătoși, prin poposire pe terenurile fondului forestier, sub următoarele forme: curativ culturale, turism, camping, agrement, pescuit, sport, alte

forme de odihnă, care contribuie la restabilirea sănătății organismului uman și nu contravin legislației.

În temeiul celor relatate, instanța de recurs consideră că, atât instanța de apel, cât și prima instanță la judecarea litigiului din speță nu au ținut cont de semnificația și scopul încheierii contractului de arendă a fondului forestier în scop de recreere nr. 290 încheiat între părți la data de 05 noiembrie 2010, concluzionând doar că motivele invocate de Agenția „Moldsilva” nu cad sub incidența dispozițiilor de reziliere a contractului de arendă.

Instanța de recurs constată că din cererea de chemare în judecată concretizată rezultă că Agenția „Moldsilva” a solicitat constatarea nulității acordului adițional nr. 1-290-10 din 29 iulie 2015 la contractul de arendă nr. 290 din 05 noiembrie 2010, din motiv că modificarea obiectului contractului de arendă prin completarea acestuia cu „acordarea serviciilor de depozitare, prelucrare, încărcare-descărcare pentru diverse produse forestiere, agricole și altele precum și amenajarea unui debarcader și a unei platforme” contravine prevederilor pct. 1, 2, și 45 din Regulamentul nominalizat mai sus, care sunt norme imperative.

Astfel, prin acordul adițional menționat a fost modificat doar obiectul contractului de arendă nr. 290 din 05 noiembrie 2010, mai exact scopul arendeii a fost completat” în scop de recreere și acordarea serviciilor de depozitare, prelucrare, încărcare -descărcare pentru diverse produse forestiere, agricole și altele precum și amenajarea unui debarcader și a unei platforme”, drepturile și obligațiile părților rămânând aceleași.

Conform pct. 45 din Regulamentul privind atribuirea în folosință a terenurilor din fondul forestier în scopuri de gospodărire cinegetică și/sau recreere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 187 din 20 februarie 2008, la atribuirea în folosință a terenurilor din fondul forestier în scopuri de recreere arendașul are dreptul: a) să primească de la arendator informația necesară cu privire la terenul forestier arendat;

b) să efectueze folosințe silvice în limitele volumului, conform tipurilor și în termenele indicate în contractul de arendă și să desfășoare altă activitate economică în conformitate cu condițiile contractuale;

c) să construiască, în modul stabilit și în conformitate cu legislația în vigoare, cu aprobarea arendatorului și în baza unui aviz pozitiv eliberat de organul central de mediu al administrației publice, obiecte de importanță socială și de gospodărire (chioșcuri, pavilioane, terenuri sportive și pentru odihnă, rețele amenajate de drumuri și poteci, forme mici arhitecturale etc.), încăperi legate de folosirea terenului forestier, să instaleze garduri și alte construcții pentru limitarea accesului, precum și pentru asigurarea securității vizitatorilor în terenurile arendate;

d) de proprietar la producția și la veniturile obținute în urma folosirii fondului forestier conform contractului de arendă.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție relatează că deși la materialele cauzei a fost anexat Proiectul de execuție „Instalarea temporară a echipamentului de încărcare-descărcare a materialelor forestiere și agricole, efectuat în baza Expertizei Ecologice de Stat și coordonat cu Primăria s. Giurgiulești, r-nul Cahul și Centru de Medicină Preventivă, instanțele judecătorești ierarhic inferioare nu au verificat dacă echipamentul de

încărcare-descărcare a materialelor forestiere și agricole instalate de către SRL „Vas Internațional Plus” sunt construcții capitale și dacă construcția acesteia nu contravine pct. 1, 2, 45 din Regulamentul privind atribuirea în folosință a terenurilor din fondul forestier în scopuri de gospodărire cinegetică și/sau de recreere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 187 din 20 februarie 2008.

În acest context, instanța de recurs conchide că invocarea de către instanțele judecătorești inferioare a lipsei probelor este echivalentă cu faptul că instanțele nu au examinat suficient înscrisurile anexate la materialele cauzei în raport cu prevederile Regulamentului menționat.

Colegiul remarcă că, instanța inferioară avea obligația rezultând din prevederile art. 373 alin. (2) CPC, de a da un răspuns cert referitor la relevanța unui înscris sau altuia, în condițiile în care este obligată să verifice în hotărâre motivele, relevanța unui înscris sau altuia, în condițiile când este obligată să reflecte în hotărâre motivele, relevanța admisibilitatea, veridicitatea probelor și toate probele în ansamblu, legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea pricinii, concluziile sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele, rezultând din prevederile art. 130 alin. (4) CPC.

La fel, instanța de recurs notează că instanțele ierarhic inferioare cu încălcarea prevederilor art. 240 alin. (3) CPC au făcut concluzii care sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Totodată, instanța de recurs menționează că instanța de apel urma să se pronunțe în decizia sa și asupra legalității hotărârii suplimentare adoptată de instanța de fond, or din cuprinsul cererii de apel, apelantul-recurent a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii, iar art. 373 alin. (5) Codul de procedură civilă prevede expres faptul că instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează a lua în considerare circumstanțele expuse supra, după caz a verifica suplimentar probele prezentate și a le supune aprecierii, or, cele descrise cert indică la examinarea superficială a cauzei, aprecierea arbitrară a suportului probatoriu, deoarece prezintă relevanță și folosirea criteriilor pentru determinarea corectă a naturii juridice a litigiului dat, rezultând din specificul acestui și care presupune în sine lămurirea completă și pe bază de dovezi certe, pertinente și concludente a situației de fapt.

Or, Curtea Europeană a Drepturilor Omului în practica sa constantă subliniază rolul pe care motivarea unei hotărâri îl are pentru respectarea art. 6 § 1 CEDO și arată că dreptul la un proces echitabil nu poate fi considerat efectiv decât dacă susținerile părților sunt examinate de către instanță, aceasta având obligația de a proceda la un examen efectiv al mijloacelor, argumentelor și elementelor de a proba sau cel puțin de a le aprecia.

În consecință, raportând circumstanțele stabilite la normele de drept procedurale enunțate supra, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că examinarea pricinii în ordine de apel

a avut loc în mod arbitrar, incomplet, deoarece soluția instanței de apel, nu întrunește condițiile unui proces echitabil în sensul art. 6 CEDO.

Din considerentele menționate, pornind de la faptul că această eroare admisă la judecarea cauzei în instanța ierarhic inferioară nu poate fi corectată de instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de Agenția „Moldsilva” și a casa integral decizia instanței de apel, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel, pentru a concluziona sub aspectul temeiniciei/netemeiniciei acțiunii, urmează să verifice cerințele prin prisma argumentelor și probelor atât a părții reclamante, cât și a părții pârâte, rezultând din prevederile art. 130 alin. (1) Codul de procedură civilă, conform cărora instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege, ca în consecință soluția adoptată să fie certă și coerentă. Caracterul peremptoriu al concluziei instanței de judecată, urmează a fi stabilit în coraport cu argumentele părților, circumstanțele pricinii, probele administrate și cercetate și normele de drept material aplicabile raportului litigios.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c), art. 445 alin. (3) Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Agenția „Moldsilva”.

Se casează integral decizia din 16 februarie 2018 a Curții de Apel Cahul în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Agenția „Moldsilva” împotriva Societății cu răspundere limitată „Vas International Plus” cu privire la rezilierea contractului de arendă a fondului forestier și constatarea nulității acordului adițional, repararea prejudiciului material, evacuarea obiectelor construite pe terenul fondului forestier și restabilirea fondului forestier ocupat de construcții, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Cahul, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Nicolae Craiu

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru